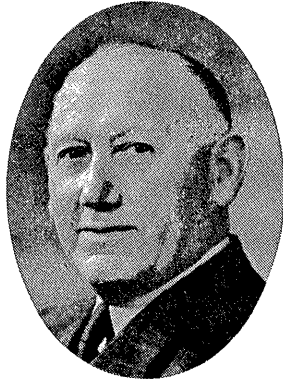

robuste håndværker, hvis arbejdsevne syntes at være uopslidelig, havde måttet nedsætte sit tempo og var blevet en stille mand. Men alligevel slog kræfterne ikke til, i dag måtte han give op. Leonhard Hansens indgang i det politiske liv måtte i mange henseender være en helt naturlig ting. Den

veluddannede og velbegavede håndværkssvend var næsten på forhånd sikker på, at hans kammerater en dag ville gøre ham til deres tillidsmand. Som tillidsmand i en af de store jernindustrielle virksomheder var vejen til at blive fagforeningsformand ikke ret lang, og gennem hans fagforeningsarbejde voksede kendskabet til en række sociale og økonomiske spørgsmål naturligt frem. Leonhard Hansen havde nemlig forståelsen af, at ensidighed i organisationsarbejde fører for kort. Han blev dernæst byrådsmedlem i sin by, og en skønne dag sendte hans partifæller ham på tinge. Her var hans arbejdsområde omtrent på forhånd givet. Håndværkssvenden, der kendte de mest moderne industrielle virksomheder, måtte ifølge sagens natur blive en aktiv medarbejder på alle de felter, hvor det drejede sig om arbejderbeskyttelse. Repræsentanten for et fag, der mere end noget andet fag har gjort, hvad der var menneskelig muligt for den bedst mulige lærlingeuddannelse, måtte på naturlig måde glide ind i arbejdet med lærlingeloven. Og endelig blev det helt selvfølgelig, at repræsentanten for den store, stærkt voksende by, der havde en række bevillingsmæssige problemer i forholdet til staten, en dag gik ind i finansudvalget.

På alle områder, hvor Leonhard Hansen havde en opgave eller et tillidshverv, gik han ind i arbejdet med ildhu. Han forstod tingene, var hurtig til at fatte den virkelige